

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἔρωτας καὶ Ἀγάπη

Τὸ ἐρώτημα πὺ ἐγείρεται εἶναι: Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παράδοση εἶναι ἀντίθετη μὲ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων;

Ἦχι βέβαια... Γιὰ τὴν Θεολογία, ὁ ἔρωτας δὲν ἀποτελεῖ ἀρνητικὸ στοιχεῖο, πὺ πρέπει νὰ καταπολεμηθεῖ στὸ τέλμα μιᾶς *στωϊκῆς ἀπάθειας*.

Τέτοιες ἀντιλήψεις δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μὲ τὴν Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας.

«Οὐκ ἐστὶ τοῦτο ἀνθρώπινον, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τοὺς ἔρωτας ἐγκατέσπειρε», διδάσκει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ὁ ἔρωτας θεωρεῖται ὡς ἡ *συνεκτικὴ* ἐκείνη *δύναμη* (Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης), ἡ ὁποία συνέχει καὶ στηρίζει τὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φέρνει σὲ πραγματικὴ κοινωνία μεταξύ τους...

Ὅταν βέβαια διατηρεῖ τὴν *ιερότητά* του, τὴν *πνευματικὴ* του *διάσταση*.

Καὶ ὅταν ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἀνάληψη *ἀμοιβαίας εὐθύνης*, δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου.

Ὁ Γάμος σὲ καμμιά περίπτωση δὲν *σκοτώνει τὸν ἔρωτα*, ὅπως ὑποστηρίζουν ὀρισμένοι, ἀλλὰ τὸν ὠριμάζει καὶ ἀναδεικνύει τὴν *ιερότητα* καὶ τὸ *πνευματικὸ* του *βάθος*, μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε οἱ Νηπτικοὶ Πατέρες νὰ χρησιμοποιοῦν *ἐρωτικὴ ὁρολογία*, γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὶς ἄρρητες πνευματικὲς ἐμπειρίες τῆς κοινωνίας τους μὲ τὸν Θεό.

Οἱ κήρυκες τοῦ *ἐλεύθερου ἔρωτα*, ἐξαντλοῦν τὴν *συνεκτικὴ* καὶ *ἐνοποιὸ δύναμη* τοῦ ἔρωτα στὴν στιγμιαία σαρκικὴ συνεύρεση.

Τοῦ ἀφαιροῦν τὴν προοπτικὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς συνεχείας.

Ὁ πραγματικὸς ἔρωτας προάγει τὴν ἀγάπη καὶ φθάνει μέχρι τὴν θυσία τοῦ ἐνὸς συντρόφου γιὰ τὸν ἄλλο. Ταυτόχρονα σέβεται τοὺς καρπούς του, στοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται καὶ τὰ παιδιά. Διαφορετικὰ ὀδηγούμαστε σὲ διάστροφες καταστάσεις, μὲ ψυχολογικὲς, κοινωνικὲς, ἢ ἄλλες παρενέργειες...

«Τὸν ἔρωτα, εἴτε θεῖον, εἴτε ἀγγελικόν, εἴτε νοερόν, εἴτε ψυχικόν, εἴτε φυσικόν εἵπομεν, ἐνωτικὴν τινα καὶ συγκρατικὴν ἐνοήσωμεν δύναμιν».

(Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Περί θεῖων ὀνομάτων 4, 15, PG 3, 713A)

Γιὰ τὴν ἀντιγραφή:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

20.12.2015 ἐκ. ἡμ.,

† Μνήμη Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Θεοφόρου
Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας

